

Kreaprenör® nätverksallians i Medvetandearan

Sprider kunskap om vad som verkligen händer med vår kultur. Kreaprenörer bejakar ett högre medvetandes ständiga sökande efter "det vi vet att vi inte vet".

STÖD VÅRT 40-ÅRIGA ARBETE och hjälp oss vidga den trånga svenska konsensuskorridoren.

Frivillig årsavgift 200:--

till plusgiro 231666-9.

TACK PÅ FÖRHAND.

www.creapreneur.se/Bli-medlem.html

*****

I DETTA NUMMER

**ENDAST EN
MOTVILLIG
KRÖNIKA OM
KRIGET**

**EN MOTVILLIG
KRÖNIKA**

Att försöka skildra vad som verkligen händer i världen är extra svårt i tider, när ingen egentligen vill veta.

Men nu är det faktiskt så att det krig vi upplever mitt i Europa just nu inte är särskilt ovanligt. Det kanske inte är så konstigt att Ukraina och Sverige har samma färger i sina flaggor. Det var ju just i Ukraina, som Sverige slutligen förlorade det stora kriget 1709, som då i princip hade pågått i vår del av världen i 100 år och med i stort sett samma deltagare som nu. Den stormakt som tillkommit sedan dess är USA.

Personligen ägnade vi hälften av förra året till att skriva om den svenska historien ur ett lokalt perspektiv. Boken som du kan köpa heter *Dalarö – ett nytt perspektiv på svensk historia*. Därför att det lokala perspektivet är det perspektiv, vilket de flesta människor på jorden utgår ifrån.

Det nya i den tid vi lever är att nu färdas människor och information mer eller mindre i realtid över hela jorden, varför särskilt stora delar av befolkningarna i de s.k. rika länderna (*rika med en ekonomisk måttstock*) numera skaffar sig fler perspektiv utöver sitt lokala ursprungs-perspektiv. Men fortfarande är det relativt sett en minoritet av världens befolkning, som har den förmånen.

I Sverige var det först på 1800-talet, som det blev möjligt för s.k. vanligt folk att resa och då med hjälp av ångbåt. Senare med hjälp av ånglok och resten är historia.

Men idag är det inte bara de >>>>>

>>>>> som har råd att färdas med båt (sjömän, handelsmän, erövrare, krigare och kungar), eller de som likt Dalaröbor eller de i Konstantinopel, som är bofasta vid viktiga farleder, som sprider eller får informationen först. Vattnet var dåtidens Internet fram till början av 1900-talet.

Nu får väldigt många människor i hela världen nyheter via Internet. Men man måste komma ihåg att den informationen är lika vinklad som den var, som spreds av sjöfararna.

Motvilligt

Varför skriver vi denna krönika motvilligt. Jo för att just nu är det många som känslomässigt vill uttrycka sympati med dem som utsätts för krig i vår omedelbara närhet och därför blandar ihop känslor om rätt och fel med orsak och verkan. De som vill göra en analytisk betraktelse, ses genast som cyniker eller anklagas för att vara Putin-älskare m.fl. känslomässiga invektiv.

Det är ofta man idag hör journalister i nyhetsmedia fråga "vad känner du", när de istället borde fråga "vad anser du och på vilka grunder".

Men vi tar risken att här beskriva vad vi ser och hör och överlåter till dig och våra övriga läsare bedöma värdet av vår beskrivning.

Viktig tumregel

Det är en viktig tumregel, att lyssna uppmärksamt, när någon med makt talar och särskilt de som brukar göra som de säger. Dessa ryska ledare...

..... tsar **Peter, Josef Stalin och Vladimir Putin** var och är sådana personer. Putin har varit mycket tydlig, sedan han kom till makten 1999, med att tala om att Ryssland aldrig mer kommer att tillåta krig på sitt eget territorium och att man betraktar en del namngivna länder runt om Ryssland som strategiska och att dessa ingår i Rysslands intressesfär. Det borde västerländska ledare tänka på, när de uttalar sig.

John F. Kennedy var lika tydlig vad gäller USA:s intressesfär, när han på 1960-talet bad Ryssland att upphöra med att bygga en raketbas på Kuba. "Försvinn eller W-W-3."

När finska politiker uttalar sig, säger de att Finland själv bestämmer - punkt. Men när svenska politiker uttalar sig, fortsätter de ofta med att Sverige bör gå med i NATO. När de säger det utsätter de omedelbart vårt land, men också omgivande länder, för fara, eftersom Putin säger att han inte skulle tillåta det, och han är som det visar sig en politiker som står för sitt ord.

Motvilligt skriver vi detta, men det är vad vi ser kan komma.

Vårt narrativ

Det talas dagligen om Rysslands och Putins narrativ. Sanningen är att alla länder och ledare har sina lokala narrativ.

I Sverige är vårt narrativ att västvärlden är demokratiskt och att Ryssland och flera länder i den ryska intressesfären >>>>>>>>>>>>>>>>

>>>> samt Kina m.fl. länder i Asien, Afrika och Latinamerika är diktaturer.

När en svensk politiker nyligen fick frågan att välja mellan Putin och Biden som statsminister, svarade han, att han inte ville ha någon av dem. Omedelbart ifrågasattes hans lojalitet, eftersom han vägrade att lydigt följa vårt narrativ.

I västvärlden anser vi att demokrati är det bästa styresskick människan hittills har uppfunnit. Demokrati är kortfattat ett medborgarkontrakt, som reglerar hur vi människor ska komma överens, när vi inte är överens.

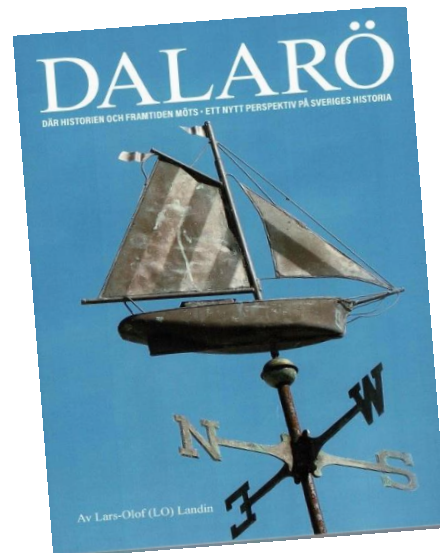
Parlamentarisk demokrati innebär att en majoritet bestämmer, men verklig demokrati måste också reglera de etiska (= de existentiella) aspekterna, det vill säga hur en majoritet tar hänsyn till minoriteter. Att 51 ska bestämma över 49 visar på vilken skör tråd demokrati vilar.

Det säger sig självt att ju fler som samlas på samma plats från skilda kulturer desto svårare blir det att komma överens, när vi inte är överens.

Idag växer globaliseringens inskränkningar av frihet och demokrati, vilket leder till lokala demonstrationer och uppror.

Global styrning, världsregering och ny världsordning förespråkas av globalister, samtidigt som kraven på lokalt självstyre ökar överallt.

Hur bra anser Du att västvärldens ledare är och har varit på att balansera på demokratis sköra tråd?

I boken *Dalarö – ett nytt perspektiv på svensk historia* – har undertecknad skildrat 1000 år europeisk historia utifrån ett lokalt Dalaröfokus för att sammanfatta Sveriges historia, som också är Nordens historia, från den äldre medeltiden och folkungaättens tid i Sverige fram till och med 1300-talet, följt av Kalmarunionen när Norden var oenigt, men ofta med samma kung 1389-1520, den äldre Vasatiden med nationalstatens tillblivelse 1521-1611 och Sveriges stormaktstid 1611-1721, som följdes av Frihetstiden 1721-1771 och den Gustavianska tiden 1771-1809 samt tiden efter skiljandet från Finland och sedan Unionstiden med Norge, den nya konstitutionen, industrialisering och globalismens tid.

Under dessa 1000 år har Sverige i praktiken styrts av en liten konstitutionell elit, som proportionellt sett blivit en allt mindre grupp individer i takt med befolkningsökningen. Till en början var det en aristokratisk konstitutionell elit, som från Frihetstiden blir en alltmer politiskt konstitutionell elit, som sinsemellan tävlar om makten.

Till en början var det en elit, som baserade sin maktställning på tydliga familje- och släktband >>>>>>>>

>>> samt mark- och kapitalägande. Under nationalstaternas tillkomst och under den alltmer politiserade tiden från Frihetstiden och framåt har de verkliga makthavarna blivit en allt otydligare konstitutionell elit, som dessutom utökats med icke konstitutionella makthavare i form av enormt förmögna och anonyma marknadskapitalister och deras företag.

Om vi inte inser, att det är elitens narrativ vi hela tiden lever med, kommer vi ständigt att fortsätta glömma att försvara våra och andras lokala friheter, som går att försvara, för att istället lockas/tvingas med i alltmer anonyma eliters nya erövringskrig, där vi människor bara är brickor och nyttiga idioter i ett för eliten allt lönsammare maktspel med allt större insatser och risker.

Amerikansk imperialism

Mot den ryska imperialismen, som vuxit sig allt starkare under 300 år med krig i Europa, kommer vi nu att ställa mot amerikansk imperialism, som vi i ett västerländskt narrativ sällan talar om på det sättet.

Vi gör det med hjälp av en resumé av artiklar om **Super Imperialism** som finns att läsa **på <https://www.Anthropocene.live>** under rubriken geopolitik.

*"USA:s ursprungliga intresse, över vilket vi i århundraden har utkämpat världskrig – det första, det andra och kalla kriget – har varit relationen mellan Tyskland och Ryssland. Förenade är det den enda kraft som kan hota USA. Och vi har sett till att så inte sker", skriver **Mike Whitney**, en välkänd amerikansk krönikör.*

Krisen i Ukraina handlar således egentligen inte om Ukraina.

Det handlar om Tyskland och i synnerhet om Tysklands gasförsörjning från Ryssland och om den nya pipeline som kallas Nord Stream 2. Washington ser denna som ett hot mot sitt inflytande i Europa och har försökt sabotera projektet till varje pris. Trots detta har Nord Stream 2 drivits på och är nu fullt operativ och redo att öppnas. När tyska tillsynsmyndigheter har lämnat den slutliga certifieringen kommer gasleveranserna att påbörjas. Tyska husägare och företag kommer att ha en tillförlitlig källa till ren och billig energi, och Ryssland kommer att se ett betydande uppsving för sina gasintäkter. Det är en win-win-situation för båda parter.

Det amerikanska utrikespolitiska etablissemanget är inte nöjt med denna utveckling. De vill inte att Tyskland ska bli mer beroende av rysk gas, eftersom handel bygger förtroende och förtroende leder till ökad handel. I takt med att relationerna blir varmare hävs fler handelshinder, regleringarna lättas, resandet och turismen ökar och en ny säkerhetsarkitektur utvecklas.

I en värld där Tyskland och Ryssland är vänner och handelspartners behövs inga amerikanska militärbaser, inga dyra USA-tillverkade vapen- och missilsystem och inget NATO. Då finns inte heller något behov att göra energiaffärer i amerikanska dollar eller att lagra amerikanska statspapper för att balansera konton. Transaktioner mellan affärspartners kan genomföras i egna valutor, vilket kommer att påskynda en kraftig nedgång i dollarns värde och en dramatisk förändring av den ekonomiska maktbalansen. Därför motsätter sig Biden-administrationen >>>>>>

eneur.se Red: LO Landin 0708-125467 lo.landin@ebc.se

Arsavgift i föreningen är för privatpersoner 200 kronor att betalas till plusgiro 231666-9.

>>>> Nord Stream 2. Den är inte bara en pipeline, den är också ett fönster in i framtiden. En framtid där Europa och Asien förs närmare varandra till ett frihandelsområde som ökar deras ömsesidiga makt och välstånd samtidigt som USA skulle lämnas på utsidan och titta in.

Titeln ovan är en aktuell bok av Michael Hudson, professor i ekonomi vid University of Missouri. Här nedan följer nu en sammanfattning av bokens innehåll.

Järnridån på 1940- och 50-talen var skenbart utformad för att isolera Ryssland från Västeuropa – för att hålla den kommunistiska ideologin och den militära penetrationen borta. Dagens sanktionssystem är inriktat på att hindra NATO-länder och andra västerländska USA-allierade från att öppna för investeringar och handel med Ryssland och Kina. Målet är inte så mycket att isolera Ryssland och Kina, som att hålla USA:s allierade fast inom USA:s ekonomiska sfär.

Allierade ska avstå från fördelarna med att importera rysk gas och kinesiska produkter och istället köpa dyrare amerikansk LNG och annan export som t.ex. fler amerikanska vapen. De sanktioner som amerikanska diplomater insisterar på att deras allierade inför mot handel med Ryssland och Kina syftar till synes till att avskräcka från en militär uppbyggnad. Men en sådan uppbyggnad kan egentligen inte vara

det viktigaste för ryska och kinesiska intressen. De har mycket mer att vinna på att erbjuda ömsesidiga ekonomiska fördelar för väst.

Den underliggande frågan är därför om Europa kommer att finna någon fördel, när det gäller att ersätta USA:s export med ryska och kinesiska leveranser och därmed sammanhängande ömsesidiga ekonomiska kopplingar.

Vad som oroar amerikanska diplomater är att Tyskland, andra NATO-länder och länder längs Belt and Road-rutten börjar förstå vilka vinster som kan göras genom fredlig handel och investeringar.

Om det inte blir viktigt för Ryssland och Kina att invadera, vad blir då behovet av NATO eller behovet att köpa amerikansk militär utrustning? Och om det inte finns något kontradiktoriskt förhållande, varför måste då främmande länder offra sina egna handels- och ekonomiska intressen genom att uteslutande förlita sig på amerikanska exportörer och investerare

It's the economy stupid

Dessa farhågor fick Frankrikes premiärminister **Emanuel Macron** att ropa fram *Charles de Gaulles* spöke och uppmana Europa att vända bort från vad han kallade NATO:s "hjärndöda" kalla krig och USA:s strävan efter proamerikanska handelsarrangemang med stigande kostnader för Europa, >>>>>>>>

>>>> samtidigt som Europa förvägras potentiella vinster från handeln med Asien.

USA:s ökande tryck på sina allierade hotar att driva ut dem ur USA:s sfär. I över 75 år hade Europa inget praktiskt alternativ till USA:s imperium. Men detta håller nu på att förändras. Amerika har inte längre den monetära makt och det till synes kroniska handels- och betalningsbalansöverskott, som gjorde det möjligt för USA att diktera världshandels- och investeringsregler 1944-45. Hotet nu mot USA:s dominans är att Kina och Ryssland erbjuder bättre handels- och investeringsmöjligheter än USA med dess alltmer desperata krav på uppoffringar från NATO-länder och andra allierade.

Den amerikanska statssekreteraren för politiska frågor *Victoria Nuland* uttryckte 2014 tydligt vem som dikterade NATO-medlemmarnas politik såhär: **"Fuck the EU."** Detta sa hon, när hon berättade för USA:s ambassadör i Ukraina att utrikesdepartementet stödde mutkolven *Arseniy Yatsenyuk* som Ukrainas premiärminister, som avsattes efter två år i en korrupsions-skandal, och att amerikanska politiska organ stödde den blodiga Midanmassakern, som inledde vad som fram till idag varit åtta års inbördeskrig.

Resultatet ödelade Ukraina på samma sätt som USA:s våld hade gjort i Syrien, Irak och Afghanistan. Detta är inte en politik för världsfred eller demokrati som de europeiska väljarna stöder.

USA:s handelsstraff mot sina NATO-allierade sträcker sig över hela handelsspektrumet.

Det åtstramningsdrabbade Litauen

gav upp sin egen ost- och jordbruksmarknad i Ryssland och hindrar sin statsägda järnväg från att transportera vitrysk kaliumklorid till den baltiska hamnen Klaipeda. Hamnens majoritetsägare klagade över att *"Litauen kommer att förlora hundratals miljoner dollar på att stoppa Vitrysslands export genom Klaipeda"*, och *"kan möta rättsliga anspråk på 15 miljarder dollar över brutna kontrakt"*. Litauen har också känt sig tvingat att ställa sig positivt till att USA ska erkänna Taiwan, vilket har lett till att Kina nu vägrar att importera tyska eller andra produkter som innehåller litauiska komponenter.

EU ska införa sanktioner på bekostnad av stigande energi- och jordbrukspriser genom att prioritera import från Förenta staterna och avstå från ryska, vitryska och andra kopplingar utanför dollarområdet, vilket Rysslands utrikesminister *Sergej Lavrov* kommenterade såhär: *"När USA anser att något passar dess intressen kan de förråda dem som de har relationer och samarbetar med bara det tillgodoser dess egna intressen."* USA:s sanktioner skadar dess allierades ekonomier mer än Rysslands och Kinas gör.

USA-imperialismen efter andra världskriget

Sedan andra världskrigets slut har amerikansk diplomati syftat till att låsa Storbritannien, Frankrike och särskilt de besegrade länderna Tyskland och Japan till ett ekonomiskt och militärt USA beroende.

Det brittiska imperiet bröts upp och dess Sterling Area absorberades genom betungande villkor, >>>>>>

>> som först infördes av Lend-Lease och sedan det angloamerikanska låneavtalet från 1946. Villkoren i det senare låneavtalet tvingade Storbritannien att ge upp sin imperiepolitik och häva blockeringen av brittiska tillgångar, som Indien och andra kolonier hade ackumulerat för sin råvaruexport under kriget, vilket öppnade det brittiska samväldet för amerikansk export.

Storbritannien åtog sig att inte återställa sina förkrigsmarknader genom att devalvera pundet. Amerikanska diplomater skapade sedan IMF och Världsbanken på villkor som främjade amerikanska exportmarknader och avskräckte konkurrensen från Storbritannien och andra tidigare rivaler.

Debatter i det engelska parlamentets över- och underhus visade att brittiska politiker insåg att de förpassades till en underordnad ekonomisk ställning, men ansåg att de inte hade något val. Och när de hade gett upp, fick amerikanska diplomater fria händer att konfrontera resten av Europa.

Finansiell makt har gjort det möjligt för USA att fortsätta dominera västerländsk diplomati trots att landet tvingades bort från guld 1971 till följd av betalningsbalanskostnaderna för sina utländska militära utgifter.

Under det senaste halvsekle har andra länder behållit sina internationella monetära reserver i amerikanska dollar – främst i amerikanska statspapper, amerikanska bankkonton och andra finansiella investeringar i den amerikanska ekonomin. USA:s statskassa tvingar utländska centralbanker att finansiera landets militärbaserade underskott i

betalningsbalansen – och därmed underskottet i den inhemska statsbudgeten.

Förenta staterna behöver inte denna återvinning för att skapa pengar. Regeringen kan helt enkelt trycka pengar, vilket den moderna monetära teorin har visat. Men Förenta staterna behöver de utländska centralbankernas dollaråtervinning för att balansera sina internationella betalningar och stödda dollarns växelkurs. Om dollarn skulle sjunka skulle främmande länder ha mycket lättare att betala internationella dollarskulder i sina egna valutor. Amerikanska importpriser skulle stiga, och det skulle bli dyrare för amerikanska investerare att köpa utländska tillgångar. Och utlänningar skulle förlora pengar på amerikanska aktier och obligationer som denominerade i sina egna valutor, och skulle släppa dem. Särskilt centralbankerna skulle gå med förlust på statskassans dollarobligationer som de har i sina monetära reserver – och skulle finna intresse av att flytta ut ur dollarn.

Den amerikanska betalningsbalansen och växelkursen hotas båda av USA:s stridslystnad och militära utgifter över hela världen. Ändå försöker dess diplomater stabilisera situationen genom att öka det militära hotet till krisnivåer.

USA:s strävan att hålla sina europeiska och östasiatiska protektorat låsta i sin egen intressesfär hotas av Kinas och Rysslands framväxt oberoende av USA, medan den amerikanska ekonomin avindustrialiserats som ett resultat av egna avsiktliga politiska val. Den industriella dynamik som gjorde USA så dominerande från slutet av 1800-talet och fram till 1970-talet har gett vika>>>>>>

>>> för en närmast evangelistisk nyliberal finansiering. Därför måste USA blockera sina allierades ekonomiska förbindelser med det postsovjetiska Ryssland och med det socialistiska Kina, vars tillväxt överträffar Förenta staternas och vars handelsarrangemang erbjuder fler möjligheter till ömsesidig vinning.

Det handlar om hur länge Förenta staterna kan hindra sina allierade från att dra nytta av Kinas ekonomiska tillväxt. Kommer Tyskland, Frankrike och andra NATO-länder att söka välstånd för sig själva i stället för att låta den amerikanska dollarstandarden och handelspreferenserna suga ut deras ekonomiska överskott?

Sveket mot Gorbatjov

President Gorbatjovs och andra ryska tjänstemäns förväntningar 1991 var att deras ekonomi skulle vända sig till väst för omdaning i linje med de grundsatser, som hade gjort USA, Tyskland och andra ekonomier så välmående.

Den ömsesidiga förväntan i Ryssland och Västeuropa var att tyska, franska och andra investerare skulle omstrukturera den postsovjetiska ekonomin på ett effektivare sätt.

Men det var inte USA:s plan.

När senator John McCain kallade Ryssland för "en bensinstation med atombomber" var det USA:s dröm för vad de ville att Ryssland skulle bli, med dess gasbolag under USA:s kontroll med amerikanska aktieägare.

Det började med det planerade utköpet av Yukos, arrangerat med *Michail Chordokovsky*. Det sista som amerikanska strateger ville se var ett blomstrande återupplivat Ryssland. Amerikanska rådgivare försökte privatisera Rysslands naturresurser och andra icke-industriella tillgångar genom att överlämna dem till kleptokrater som kunde "ta ut" värdet av vad de hade privatiserat endast genom att sälja till amerikanska och andra utländska investerare för hårdvaluta. Resultatet blev en nyliberal ekonomisk och demografisk kollaps i alla de postsovjetiska staterna.

Amerika har på sätt och vis sedan själv förvandlat sig till en bensinstation med atombomber och med vapenexport. USA:s oljediplomati syftar till att kontrollera världens oljehandel, så att dess enorma vinster tillfaller de stora amerikanska oljebolagen. Det var för att hålla iransk olja i händerna på British Petroleum, som CIA:s *Kermit Roosevelt* arbetade med British Petroleums anglopersiska oljebolag för att störta Irans valde ledare *Mohammed Mossadegh* 1954, när denne försökte förstatliga företaget efter att det decennium efter decennium vägrat att leva upp till sina utlovade bidrag till ekonomin. Efter att USA installerat shahen, vars regim var en polisstat, hotade Iran än en gång att agera som herre över sina egna oljeresurser. Då konfronterades Iran än en gång med USA-sponsrade sanktioner >>>>>>>>

>>>> som gäller än i dag. Syftet med sanktionerna är att hålla världshandeln i amerikansk kontroll, eftersom olja är energi och energi är nyckeln till produktivitet och real BNP.

I fall där utländska regeringar, som Saudiarabiens och angränsande arabiska petrostaters, har tagit kontroll ska exportintäkterna för deras olja deponeras på amerikanska finansmarknader för att stödja dollarns växelkurs och USA:s finansiella dominans.

När Saudi fyrdubblade sina oljepriser 1973-74, som svar på att USA fyrdubblade sina spannmåls- exportpriser, fastställde det amerikanska utrikesdepartementet lagen och sa till Saudi att det kunde ta ut så mycket som det ville för sin olja och därmed höja prisparaplyet för amerikanska oljeproducenter. Men Saudi var tvunget att återvinna sina oljeexportintäkter till USA i dollardenominerade värdepapper – främst amerikanska statspapper.

Det andra sättet att återvinna oljeexportintäkter var att köpa amerikanska vapen, varför Saudi blev en av USA:s militärindustriella komplex (MIC:s) största kunder.

USA:s vapenproduktion är faktiskt inte i första hand militär till sin karaktär. Som världen nu ser i kriget om Ukraina har USA ingen "strids-armé". Det är vad som brukar kallas en "ätarmé". USA:s vapenproduktion sysselsätter arbetskraft och producerar vapen som ett slags prestige, som är bra för regeringar att visa upp, inte för faktisk strid. Liksom de flesta lyxvaror är priset högt. Det är som bekant själva idén med high fashion och stil. MIC använder sedan sina vinster för att subventionera amerikansk civil

produktion på ett sätt som inte bokstavligen bryter internationella handelslagar om statligt stöd.

Ibland använder USA naturligtvis också militärt våld. I Irak använde först **George W. Bush** och sedan **Barack Obama** militär för att beslagta landets oljereserver, tillsammans med Syriens och Libyens oljereserver.

Kontrollen av världsoljan har varit ett villkor för USA:s betalningsbalans. Trots den globala satsningen på att bromsa jordens uppvärmning fortsätter amerikanska tjänstemän att se olja som nyckeln till USA:s ekonomiska överlägsenhet.

Det är därför som den amerikanska militären fortfarande vägrar att lyda Iraks order att lämna deras land och har sina trupper kvar där för att ha kontroll över den irakiska oljan. Därför kom USA också överens med fransmännen om att förstöra Libyen och USA har fortfarande trupper på Syriens oljefält. På senare tid har president **Joe Biden** godkänt offshoreborrning och stöder Kanadas expansion av sin Athabasca tjärsand, miljömässigt den smutsigaste oljan i världen.

Tillsammans med olje- och livsmedellexport stöder vapenexporten treasury-bill-standardens finansiering av USA:s utländska militära utgifter för sina 750 baser utomlands. Men utan en stående fiende, som ständigt hotar vid portarna, upphör NATO:s existensberättigande. >>>>>>>>

Kina och Ryssland hotar ett avindustrialiserat USA

I takt med att Förenta staterna har avindustrialiserats blir underskotten i handeln och betalningsbalansen alltmer problematiska.

USA behöver vapenexportförsäljning för att minska sitt växande handelsunderskott, men också för att subventionera sina kommersiella flygplan och andra civila sektorer. Utmaningen är hur USA ska kunna behålla sitt välstånd och sin världsdominans, när landet avindustrialiseras, samtidigt som den ekonomiska tillväxten ökar i Kina och nu också i Ryssland.

Detta är bakgrunden till USA:s raseri över dess misslyckande med att beslagta Rysslands oljeresurser – och över att se Ryssland också bryta sig loss militärt för att skapa sin egen vapenexport, som nu är bättre och billigare än USA:s. I dag är Ryssland i samma ställning som Iran 1954 och igen 1979. Rysslands oljeförsäljning inte bara konkurrerar med amerikanska LNG, utan ryssarna behåller sina oljeexportintäkter för sig själva för att finansiera sin återindustrialisering och för att återuppbygga ekonomin, som raserades av den USA-sponsrade "chockerterapi" på 1990-talet.

The American Dream - ett nyliberaliserat Kina

Amerika har avindustrialiserats, en medveten politik för att minska produktionskostnaderna genom att tillverkningsföretagen söker låglönearbete utomlands och särskilt i Kina. Detta skifte skedde inte i rivalitet med Kina, utan sågs som en ömsesidig vinst. Amerikanska banker

och investerare förväntades säkra kontrollen över den kinesiska industrins vinster, när Kina gick över till marknadsekonomi. Rivalitet stod mellan amerikanska arbetsgivare och amerikansk arbetskraft, och klasskrigsvapnet var offshoring och att i processen kunna skära ner statens sociala utgifter.

I likhet med den ryska jakten på olje-, vapen- och jordbrukshandel oberoende av USA:s kontroll, är Kinas "brott" att behålla vinsterna från sin industrialisering, behålla statligt ägande av betydande företag och, mest av allt, hålla pengar skapade av Bank of China som en allmännytta för att finansiera sin egen kapitalbildning, istället för att låta amerikanska banker och mäklarhus tillhandahålla finansiering och suga ut överskott i form av räntor, utdelningar och förvaltningsavgifter. Den enda som fått nåd hos amerikanska företagsplanerare har varit Kinas roll i att förhindra amerikanska löner att stiga genom att tillhandahålla lågprisarbete och göra det möjligt för amerikanska tillverkare att outsourca sin produktion.

Demokratiska partiets klasskrig mot facket började med president **Jimmy Carter** och accelererade när **Bill Clinton** öppnade den södra gränsen för NAFTA. En rad av maquiladoras etablerades längs den mexikanska gränsen för att leverera lågavlönat hantverksarbete. Detta blev så framgångsrikt vinstmässigt för företagen så att Clinton 2001 tvingades släppa in Kina i WTO>>>

>>>> världshandelsorganisationen.

Drömmen var att Kina skulle bli ett vinstcenter för amerikanska investerare, producera för amerikanska företag samt finansiera kapitalinvesteringar inklusive bostäder och statliga utgifter genom lån i amerikanska dollar och genom att organisera sin industri på en aktiemarknad som, liksom Rysslands 1994-96, skulle bli en ledande leverantör av finansiella kapitalvinster för amerikanska och andra utländska investerare.

Walmart, Apple och många andra amerikanska företag placerade produktionsanläggningar i Kina, vilket nödvändigtvis involverade tekniköverföringar och skapandet av en effektiv infrastruktur för exporthandel. Goldman Sachs ledde det finansiella intrånget och hjälpte Kinas aktiemarknad att skjuta i höjden. Allt detta var vad Amerika hade uppmanat till.

Var gick Amerikas nyliberala våta krigsdröm fel? Till att börja med följde Kina inte Världsbankens policy att styra regeringar att låna i dollar för att anställa amerikanska ingenjörsföretag och tillhandahålla exportinfrastruktur. Kina industrialiserades på samma sätt som Förenta staterna och Tyskland gjorde i slutet av 1800-talet med stora offentliga investeringar i infrastruktur för att tillhandahålla grundläggande behov till subventionerade priser som fri hälso- och sjukvård, utbildning, transport och kommunikation samt minimera levnadskostnader som arbetsgivare och exportörer var tvungna att betala. Viktigast av allt var att Kina undvek utlandsskulder genom att skapa egna pengar och hålla viktiga produktionsanläggningar kvar under egen kontroll.

Amerikansk nyliberalism - en grekisk tragedi

Precis som i en klassisk grekisk tragedi leder USA:s utrikespolitik till just det som man fruktar mest. Amerikanska diplomater överspelar sin hand med sina NATO-allierade och skapar därmed utrikesminister Henry Kissingers mardrömsscenario - att driva Ryssland och Kina samman.

Medan USA:s allierade uppmanas att bära kostnaderna för USA:s sanktioner, gynnas Ryssland och Kina av att länderna tvingas diversifiera och frigöra sina ekonomier från beroendet av amerikanska leverantörer av livsmedel och andra grundläggande behov.

Framför allt skapar Kina och Ryssland sina egna kredit- och bankclearingsystem och håller sina internationella monetära reserver i form av guld, euro och varandras valutor för att kunna bedriva sin ömsesidiga handel och sina investeringar.

Denna avdollarisering blir ett alternativ till den unipolära USA ordningen för utländska krediter via U.S.Treasury-bill standarden för världens monetära reserver. När främmande länder och deras centralbanker avdollariserar, vad kommer då att stödja dollarn?

Utan den fria kreditlinje som centralbankerna ger som automatiskt suger upp USA:s utländska militär- och andra utlandsutgifter tillbaka till den amerikanska ekonomin med endast minimal avkastning, hur ska då USA kunna balansera sina internationella betalningar under sin avindustrialisering? >>>>>>>>>>

>>>>> USA kan inte bara vända sin avindustrialisering och sitt beroende av kinesisk och annan asiatisk arbetskraft genom att ta hem produktionen. Men USA har byggt in sig med ett för högt kostnadsläge i sin ekonomi för att dess arbete ska kunna konkurrera internationellt med den amerikanska löntagarens budgetkrav för att betala höga och stigande bostads- och utbildningskostnader, skuldservice och sjukförsäkring och för privatiserade infrastrukturtjänster.

Det enda sättet för USA att upprätthålla sin internationella finansiella balans är genom monopolprissättning av sina vapen, sin patenterade läkemedels- (läs: vacciner) och IT-export och genom att köpa kontrollen över de mest lukrativa produktions- och potentiellt ränteindrivningssektorerna utomlands – med andra ord genom att sprida nyliberal ekonomisk politik över hela världen på ett sätt som tvingar andra länder att vara beroende av amerikanska lån och investeringar.

Men det får inte de nationella ekonomierna att växa. Alternativet till den nyliberala doktrinen är Kinas tillväxtpolitik, som följer samma grundläggande industriella logik med vilken Storbritannien, USA, Tyskland och Frankrike tog sig till industriell makt under egen industriell uppgång med starkt statligt stöd och sociala utgiftsprogram.

Förenta staterna har övergett sin traditionella industripolitik sedan 1980-talet. Man har påtvingat sin egen ekonomi samma nyliberala politik som avindustrialiserade *Pinochets Chile*, *Thatchers Storbritannien* och de postindustriella före detta Sovjetrepublikerna, Baltikum och Ukraina sedan 1991.

USA:s starkt polariserade och skuldbelånade välstånd bygger på att blåsa upp fastighets- och värdepapperspriserna och att privatisera infrastruktur.

Denna nyliberalism har varit en väg till en misslyckad ekonomi och faktiskt en misslyckad stat, som kommer att drabbas av skulddeflation, stigande bostadspriser och hyror, när bostadspriserna minskar, liksom orimliga medicinska och andra kostnader till följd av privatisering av vad andra länder tillhandahåller fritt eller till subventionerade priser som mänskliga rättigheter – hälso- och sjukvård, utbildning, sjukförsäkring och pensioner.

Framgången för Kinas industripolitik med en blandad ekonomi och statlig kontroll över penning- och kredit-systemet har fått amerikanska strateger att frukta att väst-europeiska och asiatiska ekonomier kan se fördelen att närma sig Kina och Ryssland. USA verkar inte ha något svar på ett sådant globalt närmande förutom ekonomiska sanktioner och militär stridslystnad. Det nya kalla krigets hållning är dyr, och andra länder kämpar för att bära kostnaderna för konflikter, som inte ger dem själva fördelar och som faktiskt hotar att destabilisera deras egen ekonomiska tillväxt och politiska oberoende.

Utan bidrag från dessa länder, särskilt när Kina, Ryssland och deras grannar avdollariserar sina ekonomier, kan inte Förenta staterna upprätthålla betalningsbalans-kostnaderna för sina utländska militära utgifter. Att skära ned på dessa utgifter, och återvinna industriellt oberoende och en konkurrenskraftig ekonomisk makt, skulle kräva en omvandling av den amerikanska politiken. >>>>>>>

>>>>> En sådan förändring verkar dock osannolik- Hur länge ska USA:s postindustriella ranteekonomi kunna lyckas med att tvinga andra länder att förse landet med ekonomisk rikedom som det inte längre producerar hemma?

Så långt Michael Hudsons syn på den amerikanska imperialismen, som vi här ställer mot vårt västerländska narrativ om den ryska imperialismen och diktaturen i Kina.

Observera att alla åsikter och värderingar i denna krönika inte nödvändigtvis i alla stycken representerar våra egna. Men vi anser att det är viktigt att redovisa vad i detta fall en kunnig amerikansk ekonomiprofessor har att säga om sitt eget lands imperialism, särskilt i tider när våra känslor om vad som är rätt och fel får oss att orationellt bortse från orsak och verkan

*****

Slutord 24 februari av den amerikanske krönikören Paul Craig Roberts - en gång medskapare till Reaganomics

Tyska läsare skriver till mig att de sitter framför tv-apparaten och inte vet om de ska skratta eller gråta åt sina idiotiska politiker, som lovar att Putins imperialism kommer att bli besvarad och som utlovar energisanktioner mot det

tyska folket, samtidigt som Tyskland står inför ersättningskrav från tyska investerare i Nord Stream 2 - pipelinen.

Tyska försvarstjänstemän medger att de saknar förmåga att skicka trupper ens för skydda NATO-medlemmar och än mindre för att hjälpa Ukraina.

Ni européer borde ha tänkt er för många gånger, innan ni möjliggjorde Washingtons krigsförbrytelser i Serbien och i Mellanöstern. Putin säger att krigsförbrytare kommer att ställas till svars. Jag tror att han menar vad han säger.

De europeiska regeringarna är idioter, som inte dristar sig till att undra vad som händer om Ryssland svarar på sanktionerna genom att strypa gasförsörjningen. Tidigare i dag frågade jag vad som blir Tysklands öde om Ryssland svarar på sanktioner med sanktioner?

Leon Birnbaum, ordförande för EON, en av Europas största operatörer av energinät, svarade, att om Ryssland minskar gasflödet till Tyskland måste Tysklands industri stängas av från elnätet.

Det är svårt att föreställa sig människor som är så dumma och självförgörande som de västerländska folken, som litar på sitt ledarskap. Faktum är att västerländska ledare är så dumma att de mycket väl kan få oss utplånade från jordens yta.

*****

>>>>>

Redaktionens slutord

Och apropå narrativ. Vi har sedan barnsben i vår kultur fått lära oss att fred är viktigare än frihet. Men utan frihet är fred inte mycket värt – eller?

Kommentera gärna hur Du ser på den amerikanska imperialismen och varför vi så sällan får denna information i svenska media.

För denna utgåvas motvilliga krönika svarar redaktionen, som bestått av **Mats Ensér** och undertecknad med benäget bistånd av **Lars Berns** översättningar i sin blogg <https://anthropocene.live> av ekonomiprofessor *Michael Hudsons* bok *Super Imperialism* samt av uttalandet inledningsvis av krönikören *Mike Whitney* och slutordet ovan av krönikören *Paul Craig Roberts*.

Ha en bra månad hälsar
Lars-Olof (LO) Landin

PS: Kommentera gärna hur du ser på hur Kreaprenör©NYTT™ skildrar vad som verkligen händer och gör det enklast i mail till kreaprenor@ebc.se Eller vad vi skriver på Facebook <https://www.facebook.com/kreaprenor>

Vill du stödja oss betala gärna frivillig årsavgift 200 kr eller en gåva till plusgiro 231666-9.

Vill du inte ha KreaprenörNYTT i fortsättningen skicka "nej tack" till kreaprenor@ebc.se